

ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ
ΣΥΛΛΟΓΟ ΔΟΛΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΕΤΟΣ 11ο ♦ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 42 ♦ ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 1994
ΤΑΧ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΚΑΛΑΡΗ 52 ♦ 454 44 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Η καθαριότητα του χωριού μας είναι κάτι που πρέπει να το εντερνισθεί ο καθένας μας και να το κάνει προσωπική του υπόθεση. Τοίχιο άρρηκτο δεμένο με τις συνήθειες και τη συμπεριφορά των κατοίκων αλλά και δείκτης υψηλής πολιτιστικής στάθμης. Αυτές απαιτούνται από καθαριότητα, κοκάκια επιμελώς καθαρισμένα με τη συνεργασία όλων των κατοίκων συνθέταν μία μοναδική εικόνα και αποτελούσαν μια στάση ζωής απόλυτα συνταιριασμένη με το περιβάλλον αλλά και με την παράδοση και τον πολιτισμό μας.

Όμως εδώ και κάμποσα χρόνια η ίχνη της καταναλωτικής μας συμπεριφοράς άρχισαν να απο-

τυπώνονται δειλά-δειλά και στον τόπο μας. Τα σκουπίδια, προϊόν της ανόδου του βιοτικού μας επιπέδου έκαναν την εμφάνισή τους και εξαπλώθηκαν γοργά κυρίως τις τελευταίες δεκαετίες. Δίπλα σε σημεία του κεντρικού δρόμου αλλά και στην χαράδρα μας, αλλά και μέσα στο χωριό μας σε απόσταση αναπνοής από τα σπίτια μας εμφανίστηκαν οι σκουπιδότοποι, αποδέκτες της καταναλωτικής μανίας μας και αθεράπευτες πληγές του χωριού μας.

Έτσι η μοναδικότητα και παρθενικότητα της φύσης μας άρχισε να βιάζεται βάνουσα αποτελώντας ταυτόχρονα πηγή ασχήμιας και μόλυνσης.

Όμως τους λίγους τελευταίους μήνες κάποια αχτίδα ελπίδας άρχισε να φαίνεται στην προσπάθεια να δοθεί κάποια λύση στο πρόβλημα. Η κοινότητα διείδε τον κίνδυνο και αποφάσισε να αντιδράσει. Τοποθέτησε σε ορισμένα σημεία βαρέλια-συλλέκτες σκουπιδιών όπου τα σκουπίδια απομακρύνονται τακτικά σε χώρο έξω από το χωριό. Όμως εδώ θα πρέπει να γίνουν και ορισμένες παρατηρήσεις-υποδείξεις. Τα βαρέλια συλλογής πρέπει να είναι ομοιόμορφα διασπαρμένα σε όλη την έκταση του χωριού ώστε να είναι προσιτά από τον καθένα με μικρή προσπάθεια. Ακόμα να αδειάζουν πριν προλάβουν να ξεχειλήσουν. Άρα ο

ρυθμός αποκομιδής πρέπει να κυμαίνεται ανάλογα με την αυξομείωση του πληθυσμού. Ένα άλλο που πρέπει να τονισθεί είναι ότι ο αριθμός των βαρελιών είναι ανεπαρκής άρα χρειάζονται και ορισμένα ακόμα. Παρ' όλα αυτά η προσπάθεια είναι αξιόλογη και εντάσσεται στα πλαίσια της αναβάθμισης και προβολής του χωριού μας. Γι' αυτό πιστεύουμε πως το μικρό κόστος αυτής της προσπάθειας θα το επωμισθούν όλοι με ευχαρίστηση και περηφάνεια.

Δεν νοείται χωριό με παράδοση, πολιτισμό και απaráμιλλο φυσικό κάλλος, όταν το πρώτο που

► Συνέχεια στη 2η σελίδα

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΠΕΤΕΙΝΑ Τ'
ΟΥΡΑΝΟΥ ΟΥΤΕ ΣΠΕΡΝΟΥΝ
ΟΥΤΕ ΘΕΡΙΖΟΥΝ...

ΤΟΥ ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Η ανοιξιάτικη λιακάδα ένα τρωϊ προ του Πάσχα, ομόρφαίνει πολύ την Κεντρική αγορά της πόλης των Γιαννίνων. Προχωρώντας βλέπω ένα μικρό αγοράκι περίπου 10-11 χρονών να κάθεται καταγής στα πλακάκια ενός πολυκαταστήματος με μεγάλη πελατεία που λαινόβγαίνει.

Ο ήλιος το είχε αγκαλιάσει ολόκληρο, αλλά αυτό είχε μαζευτεί σαν γα κρύωνε και κουνούσε συνεχώς τα πλακάκια ένα χαρτοκιβώτιο του μέσα βρισκότανε ελάχιστα χαρτονομίσματα αλλά πολλά και διάφορα κέρματα που τούριχναν οι πονόφυχοι διαβάτες.

Δεν μπορώ να πω ότι ήταν πολύ καθαρό, αλλά δεν συχαινόσυνα να το βλέπεις, διότι πράγματι είχε τέτοια ομορφιά και υγεία, που από μένα μου (τόφτισα να μην το ματιάσω) το χαιρόμουν κυτίζοντάς το. Ξανά σγουρά μαλλιά, μάτια γαλανά σαν τα κύματα της θάλασσας που πινθηροβόλουν και ροδοκόκκινα μάγουλα. Δεν έλεγε τίποτα. Κοιτούσε τριγύρω και τον καθέναν ξεχωριστά, κουνούσε αδιάκοπα το κουτί

► Συνέχεια στη 2η σελίδα

Στοχασμοί

ΠΩΣ ΖΟΥΣΑΜΕ ΑΛΟΤΕ

ΤΟΥ ΕΛ. ΚΟΥΒΑΡΑ

Παραμονή εορτών βρέθηκα σε μια από τις πολλές ουρές μπροστά στα ταμεία ενός Super-Market όπως λέγονται τα σύγχρονα μπακάλικά.

Πελάτες με κατάφορτα καροτσάκια με πυραμίδες καταναλωτικά αγαθά, σωτηλοί και υπομονετικοί περιμεναν νάρθει η σειρά τους. Περιμένοντας, άθελα βυθίζεσαι σε σκέψεις. Ουμάσαι το παρελθόν και σαν οπτασία διαβαίνει στα μάτια σου μια επιγραμματική επιγραφή!!

Με πόσα λίγα ζούσαμε άλλοτε!!

Πράγματι με πόσα λίγα ζούσαμε κάποτε. Με λίγα μόνο βασικά είδη για να φας και λιγοστά για να ντυθείς. Τώρα τα πολυκαταστήματα σε μουρλαίνουν με την ποικιλία και την πολυχρωμία των αγαθών. Άλλα πας να ψωνίσεις και με άλλα και περισσότε-

ρα φεύγεις. Πολλά αγοράζονται και αρκετά πετούνται. Η διαφήμιση οργιάζει και επηρεάζει. Μένεις έκθαμβος μπροστά στην πλεονεξία και το πλούσιο πορτοφόλι των ανθρώπων, την ποικιλία των αγαθών και τις πολλαπλές ανάγκες που δημιουργήθηκαν.

Είναι δυνατόν να γυρίσεις πίσω;

Στη λιτότητα της παλιάς εποχής; Όχι βέβαια, αλλά τρέχουν τα πάντα, αλλάζουν, διδάσκουν οι σοφοί της Ιωνίας. Όσο κι αν νοσταλγούμε την λιτότητα και την απλότητα του παρελθόντος είναι αδύνατο να την απολαύσουμε. Δεν το επιτρέπουν οι ανάγκες, τα γούστα και ο ρυθμός της σύγχρονης ζωής.

Για μια στιγμή φέρνεις στο νου σου το χωριό σου εκεί επάνω στην

παραμεθόριο περιοχή την ξεχασμένη από την πολιτεία. Όταν θα πας

► Συνέχεια στην 4η σελίδα

ΛΑΙΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΟ ΔΟΛΟ ΜΕ ΤΟΝ ΠΟΛΥΚΑΝΔΡΙΩΤΗ ΤΗΝ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΣΤΙΣ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ο Φόρη Κωσταράς στα πλαίσια των εκδηλώσεων που προγραμματίζει τούτο το καλοκαίρι και με την ευκαιρία των εγκαινίων της λειτουργίας μέρους των επιχειρησών του, παρουσιάζει την πρώτη έκπληξη (Θ' ακολουθήσουν κι άλλες). Λαϊκή συναυλία στο ΔΟΛΟ.

Ο Πολυκανδριώτης με τη Σοφία Βόσσου τον Κων. Σμολοβίτη και με μεγάλη λαϊκή ορχήστρα θα μας διασκεδάσουν το βράδυ της ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ 29 ΙΟΥΛΙΟΥ στο ΚΕΝΤΡΟ «ΑΧΥΡΟΚΑΛΥΒΑ» του ΦΟΡΗ ΚΩΣΤΑΡΑ. Καί το πρωτόγνωσο για την περιοχή μας. Ευχόμαστε στο Φόρη καλή επιτυχία και σε εμάς να περάσουμε μια αξέχαστη βραδιά, έτσι όπως την υπόσχονται οι διοργανωτές.

Προγραμματίστε να είμαστε όλοι εκεί.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας υποσχόμαστε μια αξέχαστη βραδιά στις 19 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ημέρα Παρασκευή με ένα γνήσιο ΔΟΛΙΩΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ θα προηγηθεί συνεστιάση στις 9 το βράδυ.

ΓΝΩΡΙΖΕΤΕ ΟΤΙ:

του ΔΗΜ. ΠΟΤΣΗ

Από τον πατριώτη μας και φίλο ΔΗΜ. ΒΑΡΑΗ λάβαμε για το Γλωσσάριό μας μερικές λέξεις και φράσεις και ευχαριστούμε τις δημοσιεύουμε:

Δίμιο: Ύφασμα μάλλινο από γνέστο στηνών και υφάδι, κατάλληλο για φορεσιές.

Έξιος: ο σκαντζόχοιρος

ΚΟΥΒΕΝΤΟΥΛΕΣ

→ Συνέχεια από την 1η σελίδα

επάνω στα πλακάκια και συνεχώς χαμογελούσε. Έσπυρνα και έριξα κάτι στο κασόνι και το ρώτησα εάν ήθελε να φάει κάτι, γιατί δίπλα μου αριστερά ήταν ένα μακρόστενο μαγαζί που πουλάγε κουλούρια και μπισκότα.

— Όχι κύριε, σας ευχαριστώ πολύ έχω φάει, καλό Πάσχα.

Δεν σταμάτησα να ρωτήσω περισσότερα γιατί τη στιγμή εκείνη η καρδιά μου είχε ραγίσει απ' τον ευγενικότατο εκείνο τρόπο του άγνωστου για μένα πισιτσιρά και από την τόση απανθρωπιά του οποιουδήποτε «ανθρώπου» που θέλει να λέγεται γονιός και όμως φτάνει στο σημείο να βάζει ένα τόσο δα παιδάκι να ζητιανεύει για να τους φέρε χρήματα. Καϊμένο μου παιδάκι, που άλλα στην ηλικία σου τούτη την ώρα βρίσκονταν ακόμη στα παιδικά σου στρώματά τους και στην ξενοιασιά τους!

Και εσύ καταγής στο πεζοδρόμιο να βγάσεις το μεροκάματο, με χαμόγελο και ευγενικότητα. Αχ αυτή η μάνα! Πού να είναι άραγε αυτή την ώρα; Ο πατέρας, τέλος οι λοιποί συγγενείς δεν το λυπούνται, δεν τους πονάει καθόλου, και τελευταία το Κράτος μας η Πατρίδα μας. Όταν όμως ο μικρός μεγαλώσει θα πάει να υπηρετήσει το ίδιο αυτό Κράτος.

Αφού μετά από μία ώρα τελείωσε η δουλειά που είχα ξαναγύρισα απ' τον ίδιο δρόμο και βλέπω κάτι το εκπληκτικό: Το μικρό ζητιανάκι τάζει δυο κατάλευκα περιστεράκια μ' ένα κουλούρι πούχε στην τσέπη του βγάζοντας ψιχουλό-ψιχουλό, μέσα σ' ένα κλοιό από περιέργους.

— Δικά σου είναι τα περισσότερα ρωτά μια εύσημη κυρία τον πισιτσιράκο.

— Όχι κυρία της γειτονιάς εδώ είναι, αλλά εγώ τα τάζω γιατί τ' αγαπώ.

Κείνη τη στιγμή ένας πολύ... έξυπνος της παρέας χώνει τη χερούκλα του να πιάσει ένα περιστέρι, αλλά δεν πρόλαβε, αυτά πέταξαν γρήγορα προς άγνωστη κατεύθυνση. Το ζητιανάκι χαμογέλασε μάλλον ειρωνικά, έβγαλε απ' την τσέπη του το υπόλοιπο κουλούρι κι άρχισε να τρώει.

Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται περίτρανα ότι ο Θεός πράγματι μεριμνά και φροντίζει όχι μόνον, για όλους τους ανθρώπους αλλά και για τα πετεινά τ' ουρανού που ούτε σπέρνουν ούτε θερμίζουν αλλά ζούν και χαίρονται τη ζωή τους.

Επιτόμα: (επίρρημα) Προηγούμενα Έργος: Στενόμακρη λωρίδα αγρού που σκάπτοντας ή θερμίζοντας από αγρότες

Ζαγάρι: (επί σκύλων) Μικρόσωμο έξυπνο κυνηγόσκυλο και (επί ανθρώπων) ο πονηρός

Ζάντζα: Ελάττωμα, ιδιοτροπία, καπρίτσιο. Και η νευρική κίνηση ζωού λόγω τοιμητήματος εντόμου.

Ζέφκι: Μόνο στη φράση: «Περάσαμε ζέφκι» δηλαδή ευχάριστα με φαγοπότι και διασκέδαση

Ζιόγκος και ζιογκάρι: Ρόζος, εξόγκωμα, οίδημα

Ζιονγκλός: Αυτός που έχει αναπηρία στα δάχτυλα, κοινώς κουλοχέρης

Καλαμπάκι: Κοσμοσυρροή, (καλαμπάκι στο χάνι, νερό στα φασούλια)

Καρκαλίζομαι: Γελώ έντονα και ρυθμικά

Καταπέτασμα: Μόνο στη φράση «Έφαγε το καταπέτασμα», δηλ. έφαγε πάρα πολύ

Κατιφέ: το βελούδο

Κατσιπαλιά: ο αντίρτης, ο ληστής

Κατραχούρα: Φιλονικία και ανώμαλη κατάσταση

Και για να συμπληρωθεί η στήλη για τα «ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ» τα υπόλοιπα είναι δικά μου, που ξανακοσκίνισα όπλα τα χειρόγραφα μου και άλλα βιβλία παλιά και μισώ να πω κάτι έχω συγκεντρώσει

Άβλος: απροσάρμοστος, δύστροπος

Αγαθούλης: ο αρελής, ο ευκολόπιστος

Αβέρτα: απλοχερία, αυτός που δίνει συνέχεια χρήματα ή ότι δηλαδή άλλο

Αγιογούτης: αδιάτακτος κλέφτης, που κλέβει ακόμη και τους αγίους

Βαρελότα: Μικρά πυροτεχνήματα που σκάνε με κρότο στον αέρα

Βελάδα: Επίσημο μαύρο ανδρικό κουστόμ

Ζερζεβούλης: ο άρχοντας των διαβόλων, ο Σατανάς (Σου μπήκε ο Ζερζεβούλης μέσα σου και κάνεις τέτοια άσχημα πράγματα)

Γαρδούμπα: Φαγητό από έντερα αρνιού πλεγμένα πλεξούδα και ψημένα στο φούρνο

Γαζί: Δετή πυκνή ραφή που γίνεται συνήθως με μηχανή.

Η ΚΑΘΑΡΙΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

→ Συνέχεια από την 1η σελίδα

έχει να επιδείξει στον ξένο είναι τα σκουπίδια του. Και ας μην ξεχνάμε πως καθάρος δεν είναι εκείνος που φροντίζει μόνο την καθαριότητα του σπιτιού του, αλλά εκείνος που δεν ρυπαίνει το περιβάλλον του που είναι το σπίτι όλων μας. Όταν αυτό αρχίζει να βρωμίζει, είναι σίγουρο πως η διαδικασία της ζωής, σαν βιολογικής λειτουργίας, αρχίζει και αυτή να τραυματίζεται θανάσιμα.

Είμαστε λοιπόν σίγουροι πως όλοι θα αγαλιάσουμε αυτήν την προσπάθεια συμβάλλοντας έτσι στην διατήρηση των λεπτών ισορροπιών ανάμεσα στους κατοίκους και στο μοναδικό περιβάλλον μας.

Μερικά χρόνια πριν...

(Από τη συλλογή του Γιώργου Λιόλιου)

Ενθύμιον Σχολείου Δολού 1933

Είς το κέντρον καθήμενοι οι αείμνηστοι Δολιώται Χριστάκης Ζωΐδης, ρεύς του χωριού Πατά-Χαράλαμπος Κώτσιος από την Κακαβιά Β.Η. ο Πάπας της Κοινότητος Παναγ. Κούλας, ο συνταξιούχος Δημοδιδάσκαλος Δολού Πέτρος Θανόπουλος και ο Δημοδιδάσκαλος του χωριού Φίλιππος Χρόνης.

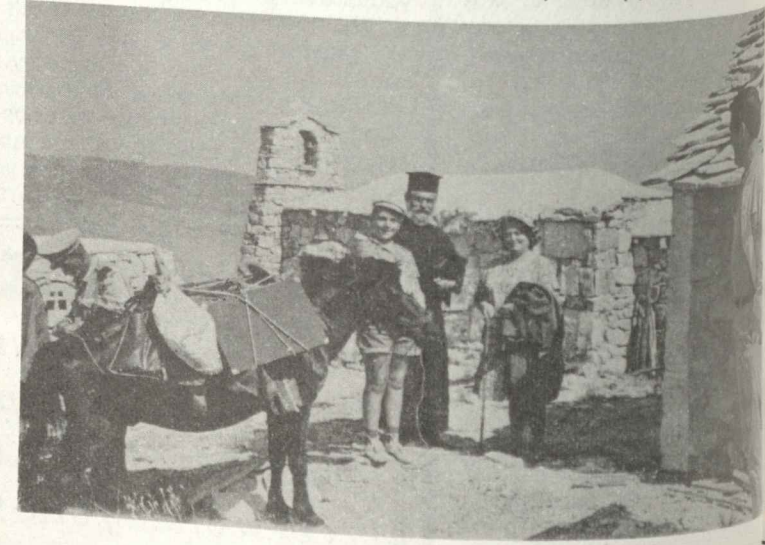
Πρώτη σειρά μαθητών από δεξιά, υιός κτηνοτρόφου (με την τραβέρλα) Φώτης Μάϊκας-Φώτης Στόλης-Φώτης Γαλιτσης, Γεώργιο Νάστος, Μήτση Σαββίδη, Φώτη Βάσης, Τσάβο Ζωΐδης (Δεσπότης) Μήτση Βάσης, Κώτσιος (Πατά) Σοφία Διαμαντοπούλου, Γόννη Λατσιούνα.

Δεύτερη σειρά από δεξιά Κώτσιο Λατσιούνα, Χρίστο Σιούλας, Θωμάς Παδημήτης, Στέφο Ζωΐδης, Μάρκο Μούστου, Παύλο Διαμαντοπούλου, Πηνελόπη Βάσο Σιουλαμά, Φτύχο της Σέκος, Αίγια του Κούρου, Λένκο Μουτούλου, Αίγια Διαμάντη, Λένκο Νάστος (Πύλη) Κατίνα Μούστου, Μαργαρίτα Μαλάμη, Λένκο Βάσση.

Στον Κουβαρά τον καιρό της σποράς με οδηγό του τρακτέρ του Χρ. Φούκο και γυναίκες Δολιώτισσες.

(Από τη συλλογή της Αγαθής Φύσης)

Στον Άγιο Χριστόφορο με τον παπα - Γιώργη

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΛΑΟΓΡΑΦΙΑ

ΠΩΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΟΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΠΑΛΙΕΣ ΕΚΕΙΝΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΔΟΛΟΥ ΤΟΥ 1875

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΛΟ 40)

16 Γιούτης Βασιλείος

Δεν υπάρχουν στοιχεία σε ποιά μεγαλύτερη οικογένεια ανήκει αυτό το πώνυμο. «Γιούτης» το: επομένως και το αντίστοιχο οικοδομήμα-σπίτι. Ίσως να πρόκειται για τους προγόνους της ημερινής οικογένειας ΤΣΟΥΚΑ, που συστυχώς κι αυτή κοντεύει να εκλείψει.

17 Δημοτζίτος Βασιλείος

Δημήτριος και Ιωάννης αδελφοί του, Παναγιώτης ανειμής του.

α) ο Δημοτζίτος Βασιλείος η Κιντζόρης Βασιλείος. Το δεύτερο επώνυμο «Κιντζόρης» αναγράφεται στον τίνακα του κτηματολογίου φόρου των ετών 1872, 1879 ενώ το πρώτο Δημάζος Βασιλείος αναγράφεται στους κτηματολογικούς καταλόγους Δολού των ετών 1881, 1883, 1884.

β) Στο Δημοτολόγιο Δολού του 1919 στην οικογενειακή μερίδα 6 αναγράφεται ο Κιντζόρης Παναγιώτης του Νικολάου με έτος γεννήσεως 1862, ενώ στην οικογενειακή μερίδα 5 του Δημοτολογίου 1919 αναγράφεται ο Κιντζόρης Δημήτριος του Παναγιώτου (έτος γεννήσεως 1902) και της αδελφής του Αριστούλας με έτος γεν-

νήσεως 1900.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι η οικογένεια Βασ. Δημοτζίτου στην οποία ανήκε το οικοδομικό συγκρότημα Ζορμπά και Ευαγγέλου Κολέφα (σήμερα τ' αγοράσε και κατοικεί η οικογένεια του Λάζου Μπότσιου) καθώς και το ερειπωμένο Κιντζόρη προέκυψαν από σαφείς πληροφορίες: ο αρχηγός της οικογένειας Β. Δημοτζί-

Του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΓΟΥΝΗ

τος μη έχοντας άρρενα απόγονο πήρε σύγαμτρο του τον Νικοκότανο από το Γκουβέρι (αριθμός 50 στο Δημοτολόγιο Δολού 1919 και για τον ίδιο λόγο πήρε δεύτερο γαμπρό στην κόρη του, τον Χαράλαμπο Ζορμπά από την Κατσίνα Ξηρομέρου και τρίτο γαμπρό τον Ευάγγελο Κολέφα από το Σταυροσκιάδι: αριθμός Δημοτολογίου του 1919 για τον Κολέφα Ευάγγελο ο αριθμός 49 και για το Ζορμπά 20 αριθμός Δημοτολογίου.

Απόγονοι των οικογενειών αυτών Ζορμπά, Κιντζόρη και Κολέφα βρίσκονται στην Αθήνα.

(Συνεχίζεται)

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΠΑΓΟΥΝΗ

Αυτά που θα διαβάσετε, φίλοι αναγνώστες, δεν είναι είναι σκέψεις, εμπνεύσεις και σοφίες δικές μου, αλλά είναι λόγια απλών ανθρώπων που ξεχύθηκαν σε κάποιες στιγμές της ζωής τους, όταν τους παρουσιάστηκε κάποιο πρόβλημα ή κάποιο περιστατικό και καθιερώθηκαν έτσι απλά και έφτασαν και σε μας, που τα χρησιμοποιούμε σε παρόμοιες στιγμές της ζωής μας.

1. Άλλα είναι τα μάτια του λαγού και άλλα της κουκουβάγιας.
2. Βουνό με βουνό δεν ανταμώνουν.
3. Γλυκός ο ύπνος την αηγή, γυνός ο Γιάννης τη Λαμπρή.
4. Δεν είναι μακριά το σκοτάδι, κλεισ' τα μάτια να το ιδείς.
5. Εκεί που μας χρυστούσανε μας πήραν και το βόδι.

6. Ζήσε μαύρε να φας τριφύλλι.
7. Η φτήγεια τρώει τον παρά.
8. Θύμισ' ο καλόγερος κι έκοψε τα γένηνα του.

9. Ισοζύγισε κι ακριβοπούλα.
10. Κάθε πόρτα έχει το καρφί της.

11. Λαγός τη φτέρη έτριβε κακό του κεφαλιού του.
12. Μάτια που δε φαίνονται γρήγορα λησμονούνται.

13. Να ήταν η ξίληνα ψάρα θα ψάριζες ο κόσμος όλος.
14. Ξένο ψωμί δικά μου δόντια.
15. Ο λόγος έχει αυτάκι ο κάμπος μάτια.

16. Πρέπει νάναι Τζίκω να κά-

νει Τσέλιο.

17. Ράβε ξήλωνε, δουλειά να μη σου λείπει.

18. Σε γύρευα με το κερί και σ' ήύρα με τον ήλιο.

19. Τα ξένα ρούχα δεν πιάνουν ζέστα.

20. Υψηλό μου κυπαρίσσι, ποιός θα σε πρωτοφίλησει.

21. Φάτε μάτια ψάρα κι η κοιλιά περιδρόμο.

22. Κατήρι του βασιλικού ποτιζέται κι η γλάστρα.

23. Ψόφησε το βόδι μας έσσεμπεψαμε.

24. Ως αυτού και μη παρέκει (για σήμερα).

Ο κούκκος (στις παροιμίες)

Ο κούκκος το ιδιόμορφο αποδημητικό πουλί, ζει ολόμοναχος, δε φτάνει φωλιά ίσως από τεμπελιά. Και το αυγό του το γεννάει σε φωλιάς άλλων πουλιών, που με τα δικά τους αυγά κλωσσουν και το αυγό του κούκου. Το πουλάκι του λαίμαργο μεγαλώνει γρήγορα. Και κάποιος μέρα εγκαταλείπει τη φωλιά και τ' αδέρφια του αφού έζησαν μαζί, και με τη χαρακτηριστική του επίκληση κούκου-κούκου πετάει να δημιουργήσει τη δική του μοναδική ζωή «ένα πουλί σαν κούκκος».

Στα μακρινά του ταξίδια κάνει συντροφιά με το χαμόγελο και κλάβεται στα φτερά τους και ξεκουράζεται.

(Συνεχίζεται)

ΠΩΣ ΖΟΥΣΑΜΕ ΑΛΛΟΤΕ

→ Συνέχεια από την 1η σελίδα

εκεί δεν θα βρεις τίποτε από αυτά, και είναι φυσικό. Πρέπει να κάνεις τις προμήθειές σου εκ των προτέρων ή από το πλησιέστερο μεγαλπωρί. Αντικρύζεις την ερημιά και τη φυγή. Απογοητεύεσαι. Τον χειμώνα οι δρόμοι κλείνουν, τα φώτα σβύνουν, το τηλέφωνο σιωπά, η τηλεόραση συννεφιάζει και το ραδιόφωνο, η φωνή της πατρίδας δεν φθάνει μέχρι εκεί. Η αστυνόμευση και η προστασία από κακόβουλους γείτονες επιδρωμαί είναι ελλειπής. Τα πάντα υποβαθμισμένα. Η τοπική αυτοδιοίκηση θέλει... αλλά στερείται πόρων. Το κύτταρο της κοινωνίας, το ακριτικό χωριό έχει παραμεληθεί από την Πολιτεία. Τα κονδύλια που διατίθενται είναι περιορισμένα και οι ανάγκες πολλές. Μ' αυτούς τους όρους πως θα ανορθωθεί η ύπαιθρος, πως, πως θα παραμείνουν τα νειάστα στο χωριό και σε τι θ' ασχοληθούν. Μεγάλο και δύσκολο το πρόβλημα, όλοι το ομολογούν, αλλά δυστυχώς το ενδιαφέρον μικρό.

Φέρνεις στο σου σου πως ζούσε παλαιότερα ο άνθρωπος της υπαίθρου και τα μέσα και εργαλεία που χρησιμοποιούσε. Ακούς τη φωνή των πατροπαράδοτων εργαλείων να υψώνεται θαμμένη και παρακλητική σαν να θέλουν να μας θυμίσουν τη σκληρότητα και τις δυσκολίες της τότε εποχής. Μας λένε πόσο περήφανοι πρέπει να νιώθουμε για την τεχνική πρόοδο με συνακόλουθο την ευημερία. Να μας παρακαλούν να διώξουμε το άγχος και την αγωνία και να μη διαζόμεστε. Να συγκρίνουμε τι υπέφεραν οι πρόγονοί μας με τέτοια μέσα για να μας θρέψουν, να μας μεγαλώσουν, να μας μορφώσουν.

Η φτώχεια ήταν ανέκαθεν η συντροφιά του Ηπειρώτη από τα παιδικά του χρόνια και εύρισκε τη σωτηρία του στην ξενιτιά. Εκεί θα αγωνιστεί σκληρά για να προκόψει, να διακριθεί και να πλουτίσει. Να γυρίσει με «γρόσια» στο χωριό του και να συμβάλει στο χτίσιμο του σχολείου και της εκκλησίας. Να επισκευάσει το πατρικό του σπίτι και με το περίσυσμά του να γίνει ευεργέτης στην Πατρίδα. Το οικογενειακό και πατριωτικό φίλτρο ήταν πάντοτε αυθεντικό και απλόχερο.

Η γυναίκα που έμενε στο χωριό αντικρύζε πάμπολλα προβλήματα. Νοικοκυρά, παιδαγωγός και σύμβουλος και παιδιών, φροντιστρια για κάθε αναγκαίο του σπιτιού. Να υπομένει όλα τα βάρη με καρτερία, σιωπή, ιδρώτα, σκληρή δουλειά, απαιτητικά πεθερικά, χωράφια, αμπελίες και ζωντανά. Τα πάντα τα κατόρθωνε με την εργατικότητα, τιμιότητα, υπομονή, επιμονή με το χαμόγελο και το ηλιοκαμένο πρόσωπο που έκρυβε τη λιτότητα και τις στερήσεις που δεν αντικρύζει η σημερινή γυναίκα. Δυστυχώς σήμερα βλέπουμε να επαυλαμώνεται σε γειτονικές περιοχές όπου κυριαρχούν καταστάσεις έντασης και ανωμαλιών ο ίδιος ρόλος και να δημιουργούνται κατηγορίες δεινοπαθούντων τραγικών μητέρων. Το πρόσωπο της Ηπειρώτισσας κατόπτριζε την Ηπειρωτική αρε-

τή, λιαν αρετή και φιλοπατρία που έδειξε και στην πρόσφατη ιστορία μας. Αγωνίστηκε με τα στρατευμένα νειάστα στις βουνοκορφές της χιονισμένης Πίνδου για να συμμετέχει στη Νίκη. Ποτέ δεν του έλλειψε ο πατριωτισμός και η αγάπη στην πατρίδα και το ιδανικό της ελευθερίας. Πώς ανταμείφθηκε όμως;

Πώς να μη θυμηθούμε σαν παιδιά τότε πως μας έφερνε «γκότσι» στο χωράφι κάτω από τη σκιά κάποιου δένδρου ώσπου να τελειώσει τη δουλειά της. Πως ζαλωμένη με ξύλα μας έφερνε αγκαλιά στο σπίτι! Οι παλαιότεροι θα θυμούνται τι τρώγαμε και τι πίναμε, πως ερχόταν το νερό από το λάκκο και πως κοιμόμασταν. Τι δουλειές και παιχνίδια κάναμε σαν παιδιά και το σέρβας στον μεγαλύτερο και στον δάσκαλο.

Μ' όλα ταύτα αν και σκληρή τότε η ζωή είχε και τις χαρές και τα πανηγύρια. Τους εσπερινούς και τη λειτουργία στα εξοικλησία. Το κλαρίνο στον χορό και το καφενείο —τη βουλή του χωριού— όσον τα πάντα ελέγοντο και τα πάντα ενέγγοντο.

Σήμερα για να νάρθει παπής στο χωριό πρέπει να περιμένει τρεις Κυριακές. Τον Δεσπότη χρόνια έχεις από το δεις στο χωριό νάρθει να δώσει παρηγοριά και θάρρος στα εναπομεινάντα γεροντάκια. Περί αλλοτρίων τρυβράζου!!

Η αδιαφορία για τα παραμεθόρια χωριά είναι πλήρης.

Νοσταλγείς τα πάντα της τότε εποχής. Τα παραδοσιακά μπουρέκια, τα λιτά και αγνά φαγιά που η αριθμησή τους γεμίζει σελίδα. Το τζάκι και τη «μπρούσια» στους χαμηλοτάβανους «οντάδες» με τα μικρά παράθυρα, τη λάμπα του πετρελαίου με το λιγδστό φως. Το σφουόνι του χιονιά που γέμισε το ταβάνι. Πως χαϊρώμασταν το χιόνι κι ας έκλεινε τα ζωντανά στο κατώγι. Αναπολούμε τις χειμωνιάτικες νύχτες κοντά στη λάμψη της φλόγας του τζακιού ν' ακούμε παραμύθια με νεράιδες και βασιλόπουλα που μας έλεγαν οι μεγαλύτεροι. Τις γιαγιάδες να κλώθουν τις ρόκες τους κάτω από το αμυδρό φως μιας λάμπας πετρελαίου δίχως γυαλί, την λιτότητα της στερήσεως και την ξενοιασιά που ήταν η ευτυχία μας όταν τα αμπίρια στο κατώγι ήταν γεμάτα σιτάρι κι είχαμε το βασικό χρεώδη. Πως να μη θυμόμαστε τις εμπειρίες εκείνης της εποχής; Δεν θέλουμε, ούτε ευχόμαστε να επιστρέψει εκείνη η εποχή, αλλά πως να το πούμε, όλοι όσοι ζήσαμε εκείνη την εποχή λαχταρούμε να τη θυμωμάστε, όλες τις δυσκολίες που μας παρέιχε.

Σ' αυτούς τους στοχασμούς είχα βυθισθεί όταν μ' εξήγησαν ένα «χωρά» του επομένου στην αυρά που με προσγείωσε στη σημερινή ζωή και την ευημερία που έβλεπα γύρω μου δίχως να εσχνώ ότι σε μεγάλο ποσοστό οφείλεται στην καρτερία και τους αγώνες του ανθρώπου της υπαίθρου που σήμερα παραγνωρίζουμε.

Α. Κ.

Αθήνα, Δεκ. '93

και το φως
και ποιουμε
τα πεποιμε
ς τα δωσε
σκοπνιχα
τα
ντησεις
κλαμα
ασω
σω
μα
ι
τοι
λη
α
Πλεονεξια
τε
η να με βαρεσει.
ατινο.Μεροπατος
εσχη Γενάρης 94
A. M. ΜΑΡΗΣ

τους να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Στην οικογένεια Φάνη Φοφτη
ευχάριστο να ζήσει το νεογέννητο
αγοράκι.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Στα Ιωάννινα ο Ιωάννης και
Σοφία Ζώτου βάπτισαν το αγορά-
κι τους. Του χάρισαν το όνομα
Θωμά (εγγονός Θωμά Γουρδού-
κη).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τελέστηκε στα Ιωάννινα ετή-
σιο μνημόσυνο του Δημητρίου
Αναστασίου.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ο Δημήτριος Νάτος εκλέχτη-
κε λέκτορας στην Ιατρική Σχολή
του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων.

Θερμά συγχαρητήρια και εις
άνωτερα.

Εύχομαι σε όλους σας, που
κοπιάζετε για την έκδοση των
«ΔΟΛΙΩΤΙΚΩΝ», ο Θεός να σας
χαρίξει υγείαν και πνευματικές
δυνάμεις, ώστε το έργο σας να
αυξηθεί και σε πλάτος και σε βά-
θος, για την πρόοδο του Συλλό-
γου, για το καλό του Δολού και
για ηθική ανταμοιβή των κόπων
σας.

Με εκτίμηση
Ι. Παπαϊωάννου

ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

1. Παπαϊωάννου Ιωάννης εις μνήμη	10.000
2. Χαριπαλής Πέτρος	10.000
3. ΜΞη Αίτσα	5.000
4. Μάνθου Τούλα εις μνήμη	
Λεωκίος-Φόνης και γονέων της	5.000
5. Εξάρχου Πηνελόπη	5.000
6. Κωσταράς Γεώργιος	5.000
7. Κωσταράς Δημήτριος	5.000
8. Κωσταράς Έλλη	5.000
9. Φούτης Χαράλαμπος	5.000
10. Αδελφότητα Αμερικνής	
για αρτοκλασία δολάρια	50

ΣΚΕΨΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

Γιώργο Ντόντη στο καφενείο!

«Πέρασα από πολλές χώρες και πολλά χωριά αλλά σαν εσάς τους Δολιιώτες δεν συνάντησα πουθενά έλεγε.

Καταδεκτικοί, φιλόξενοι, γεμάτοι καλοσύνη και αρχοντιά. Ο χρόνος και η ξενιτιά δεν έσβυσαν την αγάπη μου και επιθυμία μου ήταν να το πρώτο ταξίδι στην Ελλάδα να σας επισκεφτώ».

Ο περιορισμένος του χρόνος δεν τον άφησε για πολύ κοντά μας. Μας αποχαιρέτησε έναν-έναν και μας υποσχέθηκε πως στο επόμενο ταξίδι του πάλι θα μας επισκεφτεί.

Μπαίνοντας στο αυτοκίνητο έκρυψε το πρόσωπό του για να μη δούμε το δάκρυ που κύλησε από τα βουρκωμένα μάτια του.

Ένας φίλος από τα παλιά έφηνε και ίσως για πάντα. Δακρύσαμε και μεις μαζί του.

Ο Θέρος

Οι ανοιξιάντικες βροχές, που ήταν αρκετές, είχαν σαν αποτέλεσμα να βγάλει πολύ χορτάρι η γη και έτσι να έχουν πολλή δουλειά οι κτηνοτρόφοι μας. Πράγματι αυτή την εποχή κόβουν, μαζεύουν και κουβαλούν εφόδια για το χειμώνα.

Στη συνέχεια θ' ακολουθήσει ο θέρος. Εργασία ξεχασμένη για τους Δολιιώτες αφού κανένας εδώ και πολλά χρόνια δε σπέρνει εκτός του Φόρη Κωσταρά.

Φέτος έσπειρε πάλι αρκετά στρέμματα βρίζα και όπως δείχνουν τα πράγματα έχει και καλή παραγωγή.

Όποιος ή όποια από σας νοστάλησε το θέρο ας προετοιμάσει το δρεπάνι και ας αναλάβει έναν έργο.

Θα είναι κι ένα πείραμα δοκιμής της ικανότητας αλλά και της τέχνης σας και γιατί όχι κι ένας διαγωνισμός.

Οι εργασίες του LEADER

Άρχισαν οι εργασίες της μετατροπής μέρους του σχολικού κτιρίου σε ξενώνα.

Οι εργασίες που θα γίνουν θα είναι:

Επισκευή της στέγης, αντικατάσταση κουφωμάτων, επισκευή της άνω μεγάλης αίθουσας και διαμόρφωση της σε χώρο συγκεντρώσεων-διαλέξεων, μετατροπή του υπόλοιπου τμήματος σε δυο δωμάτια ξενώνων και της μικρής αίθουσας του ισογείου σε κουζίνα.

Έτσι χωρίς ουσιαστικά να αλλάζει όψη το κτίριο με αυτή την ευκαιρία θα συντηρηθεί για μερικά χρόνια.

Έστω και σαν συνταξιούχοι

Μετά τον Παντελή Παππά και Κώστα Λιοντόπουλο κατέφθασαν

στο χωριό για τις διακοπές τους, ήδη από το μήνα Μάρτιο η Στράτου Παρασκευή και η Αγαθή Φούκου. Στα τέλη Μαΐου η οικογ. Λευτέρη Μούστου, Λευτέρη Κουβαρά, Χριστόφορου Μαργαρίτη η Ευτυχία Καλαγκιά και σιγά σιγά θ' ακολουθήσουν κι άλλοι. Με την εγκατάσταση της Αγαθούλας, που όπως μαθαίνουμε ίσως να είναι και μόνιμη, ανοίγει ένα ακόμη σπίτι. Το γεγονός αυτό μας χαροποιεί ιδιαίτερα και παράλληλα δίνει θάρρος και κουράγιο στους μόνιμους κατοίκους που βλέπουν να αυξάνονται. Πολύ σύντομα, όπως πληροφορούμαι, θ' ακολουθήσει και μια ακόμη οικογένεια συνταξιούχων. Σκεφτείτε το λοιπόν, έστω και σαν συνταξιούχοι! Το χωριό έχει ανάγκη από όλους μας.

Οι εκλογές

Μεταξύ των πρώτων εκλογικών κέντρων που τα αποτελέσματά τους παρουσίασαν τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης (MEGA CHANNEL) ήταν το εκλογικό κέντρο ΔΟΛΟΥ. Αξίζουν συγχαρητήρια στο Δικαστικό αντιπρόσωπο και στην Εφορευτική επιτροπή για την ταχύτητά τους. Για την ιστορία αναφέρουμε και τα αποτελέσματα. Εγγεγραμμένοι 160 Ψήφισαν 76 Άκυρα 3

ΠΑΣΟΚ	27
Ν.Δ.	14
Πολιτ. Άνοιξη	6
Κ.Κ.Ε.	5
Συνασπισ.	9
Λοιπά κόμματα	12

Μικρή αυτή τη δόση η προσέλευση ετεροδημοτών μια και τους δόθηκε η ευκαιρία να ψηφίσουν στον τόπο διαμονής τους, μεγάλη όμως η έκπληξη του αποτελέσματος. Ας ανησυχήσουν οι υποψήφιοι. Εμείς κάναμε το καθήκον μας και αν χρειαστεί θα... το ξανακάνουμε.

Οι υπεριώδης ακτινοβολία

Με 380 βαθμούς το κατακαλόγερο ήρθε από το Μάη. Οδηγίες προς...ναυτιλλομένους.

«Λίγες ώρες στη μέγιστη επιτρεπόμενη έκθεση στον ήλιο» Αυτά αναγγέλλουν και προειδοποιούν τα Μέσα Μαζικής ενημέρωσης, αυτά γνωρίζετε και σεις. Το ότι όμως το χωριό μας χαρακτηρίζεται από μέση μείωση του ολικού όζοντος στην ευρύτερη χώρα, εν αντιθέσει με την αύξηση της υπεριώδους ακτινοβολίας στη Μεσόγειο και λοιπές παραθαλάσσιες περιοχές, σας είναι άγνωστο ή μάλλον σας το κάνουμε τώρα γνωστό. Διαλέξτε λοιπόν και παίρνετε. Εμείς σας συμβουλευόμαστε: «Για ν' αποφύγετε αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία σας, να διαλέξετε τις λιγότερο βεβαρημένες περιοχές», όπως π.χ. το χωριό μας.

Να μη χανόμαστε

ΔΟΛΙΩΤΗΣ (Ο ΑΔΟΛΟΣ)

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΤΙΚΗ

ΝΙΚΟΥ Θ. ΥΦΑΝΤΗ

«ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΟΝ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ 1914»

ΕΚΔΟΣΕΙΣ: Ι.Β.Ε. 1994

Ο κ. Υφαντής, γνωστός στον πνευματικό χώρο του τόπου μας, έχει διακριθεί και για την ενασχόλησή του με το θέμα της Β. Ηπείρου, που το έχει κάνει σκοπό ζωής.

Πολλοί και σημαντικοί άνθρωποι έχουν εξάρει την αξία του έργου του. Από αυτή την άποψη, δεν έχω να προσθέσω τίποτα. Ωστόσο, αισθάνομαι την ανάγκη και την υποχρέωση να εκφράσω και τη δική μου συγκίνηση, το δικό μου «ευχαριστώ» γι' αυτήν την ανεκτίμητη προσφορά, με αφορμή την έκδοση του τελευταίου του βιβλίου. «Συμβολή στον αυτονομιακό αγώνα της Βορείου Ηπείρου (1914)».

Δεν υπερβάλλω καθόλου, γιατί ο κ. Υφαντής ασχολείται με ένα θέμα το οποίο είναι «καυτό» και επίκαιρο και για το οποίο, κυρίως εμείς οι νεότεροι, δεν έχουμε και τόσο ξεκάθαρη εικόνα, αν δεν το αγνοούμε εντελώς.

Αυτό το μεγάλο κενό καλύπτει λοιπόν ο συγγραφέας και με το παραπάνω βιβλίο του και με το προηγούμενο «Η Β. Ηπειρος χθες και σήμερα», καθώς και με ποικίλες άλλες προσπάθειες, καταθέτοντας με πόνο ψυχής αλλά και με παρησία πολύτιμες μαρτυρίες. Μαρτυρίες σαν αυτές που καταγράφει στη σελ. 13 του βιβλίου του «Συμβολή στον αυτονομιακό αγώνα της Β. Ηπείρου (1914)». Εκεί μας μιλάει για ανοιχτές πληγές από την περίοδο της Κατοχής αλλά ταυτόχρονα για εγκαρτέρηση και περηφάνια. Για την ίδια του τη μάνα, που, μαζί με τα παιδιά της, άλλο στην αγκαλιά, άλλο απ' το χέρι, άλλο στην κοιλιά, σύρθηκε από τους Αλβανούς στη φυλακή. Και αυτή η απάνθρωπη μεταχείριση, γιατί ο πατέρας—όπως και χιλιάδες άλλοι πατεράδες—αγωνίζονταν για να εξασφαλίσει ανθρώπινες συνθήκες ζωής στα παιδιά του. Πολεμούσε για την ελευθερία και την αξιοπρέπειά του.

Αναφέρεται ακόμη ο κ. Υφαντής σε

όλους εκείνους που, αφού επιτέλεσαν το χρέος τους σε δύσκολες εποχές και αφού δικαίωθηκαν, αναγκάστηκαν να εκπατριστούν και να στερηθούν έτσι την πατρίδα.

Αλήθεια, τι έχει αλλάξει από τότε; Η ιστορία επαναλαμβάνεται. Φόρα κοινότοπη αλλά εκφράζει τόσο απλά τα σημερινά πραγματικά, που δεν μπορεί να μην ειπωθεί.

Όσα περιγράφονται στο βιβλίο μας φαίνονται τόσο γνωστά και τόσο κοντά, γιατί απλούστατα είναι αυτά που συμβαίνουν στις μέρες μας κι ας έχουν πενήντα χρόνια πριν...

Με όλες αυτές τις οδυνηρές εμπειρίες, ο συγγραφέας, όντας ίδιος παθών, κατέχει αναμφισβήτητο σε βάθος το πρόβλημα και είναι ο πλέον κατάλληλος για να μας μεταδώσει και ανάλογα συναισθήματα αλλά απαραίτητες πληροφορίες, ώστε κατανοήσουμε το μεγάλο εθνικό θέμα, πράγμα που έχουμε καθήκον να κάνουμε. Ο κ. Υφαντής ωθείται, όπως συνηθίζει να λέει ο ίδιος, από παρρησία εσωτερική και ανάγκη ιστορική στην προσπάθειά του να καταγράψει όσα έχει βιώσει ή πληροφορείται συγχώ. Και δεν μπορεί να είναι διαφορετικά.

Μόνο έτσι δικαιολογείται η ουσίωση του σ' αυτόν το σκοπό. Και μάλιστα τότε καλύπτεται η ιστορική ανάγκη όταν κάποιος θεωρεί υποχρέωση τη συμβολή του στην αφύπνιση των οτέρων. Αυτό αποδεικνύει κυρίως το σ. ο κ. Υφαντής έχει συνειδητοποιήσει την ανάγκη αυτή, που είναι επιτακτική σε κάθε εποχή και ιδιαίτερα στην δική μας. Εκφράζουμε τα συγχαρητήρια και την αγάπη μας στον κ. Υφαντή και του ευχόμαστε να είναι πάντα δημιουργικός σε κάθε πνευματική του επιχείρηση.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΜΑΡΔΑΚΗ-ΜΕΦΙΛΟΛΟΓ

ΠΙΞΑΝΕ ΛΑΔΙ ΣΤΟ ΛΥΧΝΑΡΙ

Φούκου Αγαθή εις μνήμη του συζύγου της Χρήστου δεχ.	3.000
Φωτόπουλος Δημήτριος »	3.000
Ανώνυμος Γιάννενα »	3.000
Παπαϊωάννου Ιωάννης »	5.000
Γιάνναρου Χριστοδούλου Όλγα »	5.000
Ζωϊδής Σταύρος »	3.000
Ζωϊδής Αναστάσιος »	2.000
Παράσχος Γεώργιος »	1.000
Τόμος Παντελής »	2.000
Φωτόπουλος Ευάγγελος »	3.000
Φούκης Χαράλαμπος »	5.000
Φούκης Κώστας »	5.000
Κούρος Σπύρος »	2.500
Ξεσφίγγη Καλλιρόση »	5.000
Μάρης Αχιλλέας »	5.000
Ζωγράφος Κων/νος »	5.000
Παπακώστα Ελένη »	5.000
Γουρδούκη Τούλα στη μνήμη της μητέρας της »	5.000
Γουρδούκη Ζώτου Σοφία »	2.000

«ΔΟΛΙΩΤΙΚΑ»

Όργανο του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Δολού Ιωαννίνων

Καλάρη 52

Τηλέφωνο 32.564

- * -

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Χρήστος Τζόβας

Ιωάννης Μποντίνης

Δημήτριος Πότσος

Κώστας Μέξης

Βραβορίτου Αγγελή

Παπακώστα Ελένη

Κωσταρά Έλλη

- * -

Χειρόγραφα που δημοσιεύονται ή όχι, δεν επιστρέφονται

- * -

Οι ενυπόγραφες συνεργασίες

εκφράζουν τις απόψεις εκείνων που υπογράφουν.